

Drie 'aanloopkerken' tonen dat zoekers naar stilte en devotie niet altijd misgangers zijn

Ouderen voor de aarde

OKRA probeert twee jaar lang bij te dragen tot een duurzamere wereld

- *Ik vind de aarde leuk* is het thema van OKRA in 2013 en 2014
- Alvast achttien vrijwilligers gaan de uitdaging aan om milieuvriendelijker te leven dit jaar
- Op een blog vertellen ze over hun inspanningen

Jozefien VAN HUFFEL

„Onlangs wilde ik mijn auto wasen”, vertelt Reinhold Verleyen (70). „Ik had niet veel tijd, dus het was het ideale moment om de tuinslang aan de kant te laten en het eens te proberen met één enkele emmer water. Eerst gebruikte ik een halve emmer sop, vervolgens blonk ik op met de andere helft en met een zeemvel. Tot mijn verbazing bleek de auto even schoon als na overvloedig spoelen.”

Verleyen is een van de achttien Low Impact Vrijwilligers die dit jaar proberen om hun levensstijl minder schadelijk voor het milieu te maken. „We tonen dat kleine aanpassingen, zoals de tuinslang, een verschil maken”, meent hij. „Als iedereen iets verandert, komen we een eind verder.”

Met als centraal thema *Ik vind de aarde leuk* heeft OKRA in 2013 en 2014 op meerdere manieren oog voor duurzame ontwikkeling. Low Impact Man Steven Vromman, die al jaren milieubewust leeft, trekt rond met een speciale OKRA-klimaatshow. Afdelingen geven dan weer op het internet aan dat ze uitdagingen aangaan, van streekproducten gebruiken bij activiteiten tot de organisatie van een tweedehandsbeurs. De Low Impact Vrijwilligers geven het voorbeeld. Ze delen ervaringen en tips op een blog en gaan getuigen bij de afdelingen in hun regio.

Zijn de meeste van de achttien vrijwilligers al langer bezig met duurzaam leven, voor een deel van hun leeftijdgenoten is dat nog niet het geval. „Op bezoek bij vrienden vertelde ik over mijn engagement. Ik zei dat ik dacht dat ik goed bezig was, maar dat ik toch schrok toen ik mijn eco-

Low Impact Vrijwilliger Marc Desmet: „Spaarlampen hadden we al. Een nieuw gordijn houdt nu de warmte binnen.” © Mine Dalemans

logische voetafdruk nog eens mat”, zegt Marc Desmet (57). „Je ecologische wat?”, was de reactie. Ik meende dat die term intussen ruim gekend is. Er is dus nog werk aan de winkel.” De ecologische voetafdruk vertaalt de levenswijze van een gezin naar de aardoppervlakte die nodig is om in hun gewoonten te voorzien.

„Voor onze generatie staat de auto voor vooruitgang, maar onze levenskwaliteit hangt er niet van af”

„Toch hebben ouderen iets te vertellen over soberheid”, vervolgt Desmet. „Zeker zeventigers maakten bewust de periode vóór de massaconsumptie mee.” „Ik was vijftien, toen ons gezin zich een auto aanschafte”, vult Rik

Haeghebaert (62) aan. „Vanaf die dag gingen we met de auto naar de mis, twee kilometer verderop. Voor onze generatie stonden een auto en een dagelijkse portie vlees symbool voor de vooruitgang. Het kon voor ons eigenlijk niet op. ‘We willen toch niet terug naar de middeleeuwen’, hoor ik sommige leeftijdgenoten dan ook reageren. Milieubewust leven hoeft echter geen achteruitgang te zijn.”

Desmet: „Een gewoonte veranderen, is niet makkelijk. Eenmaal eraan gewend, merken we echter dat onze levenskwaliteit er blijkbaar toch niet van afhangt.”

Elk van de Low Impact Vrijwilligers ging op zoek naar de domeinen waarop hij of zij het beter kon doen. „Ik woon in een energiezuinig huis, maar op de brievenbus kleefde nog geen sticker om reclaimedrukwerk te weren”, vertelt Fred Mannaerts (66). „Een

veel ingrijpender beslissing was het verminderen van mijn vleesconsumptie. Toen ik ontdekte hoeveel water er verbruikt wordt alvorens vlees op je bord belandt, vond ik dat ik niet anders kon.”

Mannaerts' echtgenote eet al jaren weinig vlees. „Eigenlijk lachte ik daar wat mee”, zegt hij. „Ik dacht echt dat ik zonder mijn stuk vlees de dag niet door zou komen. Nu ontdek ik dat ik even veel energie heb op dagen zonder vlees. Mijn moeder, die bij ons inwoont, verbaast zich over mijn keuze. ‘Wat jullie allemaal doen!’, zucht ze. Maar zij is natuurlijk nog van een andere generatie.”

Marc Desmet is al jaren actief op het vlak van energiebesparing. Toch kon hij ook in z'n eigen huis nog iets verbeteren. „Vanuit de hal loop je bij ons meteen de woonkamer in. Elke keer dat de voordeur openging, voelde je eigenlijk de kou binnenkomen”,

vertelt hij. „Nu hangt er een gordijn tussen hal en kamer. Het is een kleine ingreep, maar je voelt echt het verschil.”

OKRA hoopt dat ook bij de leden het bewustzijn over duurzaam leven groeit. „Maar we brengen wel een positief verhaal. We zeggen niet wat er allemaal niet meer mag, we zwaaien niet met het vingertje”, zegt Reinhold Verleyen. Haeghebaert: „Het is bijvoorbeeld veel beter om mensen een lekker vegetarisch gerecht te laten proeven en zo te overtuigen dat vlees niet altijd noodzakelijk is, dan te roepen dat ze te veel vlees eten.”

„We hebben de plicht om voor ons eigen kleine deel van de schepping te zorgen”, besluit Marc Desmet. „Als het goed gaat met de aarde, dan gaat het ook goed met ons.”

Info via 02 246 44 32 of op de website www.ikvinddeardeleuk.be.